

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

matrem discipulo suo commendaudit. Articul. LVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Marc. 5.
Math. 7.
Luce 4.

Improprie
latronis qua
fuerit Chri-
stus gaudet.

Verbum
Carissimi in cruce
quante
fuerit benigni-
tatis.
Desperandum
vni non fit de
vilo peccato.
In iuriam Dei
nauis in 2-
nimo patenti
ferendum

Ipsum autem & latrones, qui crucifixi erant cum ea, improprie abant, & conuicti-
bantur ei. Vnus autem ex his, qui pendebat, latronibus, blasphemabat eum dicens: Si
tu es Christus, saluum fac te ipsum, & nos. &c. Dum enim Scribae & alij, re
precedenti articulo commemorauimus, Domino illi essent blasphemian-
tes, blasphemauit etiam sinister, qui cum eo pendebat, latro, dicens ad Iesum:
Si tu es Christus saluum fac te ipsum & nos. Hoc improprium grauius fuit
precedentibus, qui a vilissima, scelerata & damnata persona, videlicet a la-
trone, mox pro suis sceleribus morituro. Respondens autem alter latro increpa-
uit eum dicens: Neque tu times Deum, eo quod in eadem damnatione sis. Et nos quidem
iuste. Na digna facti recepimus. Hic verò nil mali gesit. Et conuersus ad dicebat Iesum:
Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum. Et dixit illi Iesus. Hic secundum
verbum protulit Dominus in cruce. Amen dico tibi: hodie mecum eris in Para-
diso. O quanta liberalitas, quanta benignitas, Domini Iesu ad vnum verbum
tanto latroni pepercit, & plus quam periit, donauit. Instruimur hic bonam
confidentiam habere in Deum, & in nullo peccato de eius misericordia des-
perare, si modo peccasse dolemus & peccata, peccatorumque occasiones vitare
proponimus. Item instruiamur hic, iniuriam Dei & contemptum nunquam
sustinere, sed quo ad possumus reniti, exemplo dextri latronis, qui aduersus
sinistram blasphemantem se opposuit.

*IESVS MATREM DISCIPULO
suo commendauit. Artic. LVIII.*

Ioan. 19.

Compassio-
nis doloro-
sissimi ex bea-
tissime Mariae
erga crucifi-
xum filium
causa quae.
Compassio-
nis Christi
erga matrem
causa quae.

Mulierem
cur Christus
vocari ma-
trem
Verbum Chri-
sti in cruce
quante dul-
cedinis & co-
solationis.

Stabat autem iuxta crucem Iesu mater eius, & soror matris eius Maria Cleopha
& Maria Magdalena, &c. Cum Iesus pendens in cruce vidisset matrem
suam stantem sub cruce, matrem singularem, & praeter ceteris matribus
etiam naturaliter plus filium diligentem, eo quod ei, quicquid de natura
nostra habuit, ipsa sola sine viro eidem donauit: Sed & spiritualiter magis
amantem, quia mater Dei, & charitate plenissima fuit. Cum ergo hanc vi-
disset Iesus, commota sunt omnia viscera eius super matre dilectissima, sibi-
lissima, & compatiensissima, cuius animam & maternum cor gladius com-
passionis transuerberauit. Compaciebatur enim compatiens sibi. Sciebat
namque ipse angustias materni cordis. Nouerat etiam dolorem omnem
eius, & quod dolores, quos in sua parturitione non senserat, nunc gemina-
bantur in eius passione. Vnde & ipse geminum passus est dolorem: suum vi-
delicet & maternum, id est, crucis & matris. Dixit ergo, cum eam vidisset,
& discipulum quem diligebat, matri innuens cum capite de discipulo. *Mulier
ecce Filius tuus.* Non dixit mater, ne si blandus loqueretur, cor eius praer-
moris & doloris vehementia scinderetur. Deinde dicit discipulo. *Ecce mater
tua.* Et in hoc verbo consolationem habemus non modicam, quia non solum
Ioanni, sed & cuiilibet nostrum in persona Ioannis dictum est de Ma-
ria: *Ecce mater tua.* S. Maria deprehensa es, non potes te negare matrem.
Habebis nos, proteges nos, iuabis nos, & merito tuo saluabis nos. *Et ex illa
hora accepit eam discipulus in sua.* O fratres, clamemus ad eam quocumque die. Mon-
stra te esse matrem. Sed pro dolor, ipsa reclamare potest: *Monstra te esse fi-
lium.* Ipsa quidem se monstrat semper esse matrem, sed nos operibus no-
stris abnegamus eius nos esse filios.

IESVS

IN PASSIONEM DOMINI.
IESVM SOL OBSCVRATUS CONFI-
setur. *Articulus LIX.*

333

Crucifixo igitur Domino à sexta hora, quæ nobiscum est à duodecima
usque ad horam nonam, quæ est apud nos tertia post meridiem, factæ sunt
tenebre non naturales, sed miraculosæ, super vniuersam terram. & con-
tra consuetudinem naturalis cursus, obscuratus est sol, cupiens attestari suo
creatori, & quasi compatiens, noluit lumen in passionem eius præbere. Dis-
camus hic quantam nos compassionem ei debemus impendere, quando tan-
tam irrationabilia ei exhibuerunt.

Matth. 27.
Marc. 15.

Compassio-
nem quanti
exhibere
Christo o-
portet.

Hora nona hic incipit, continens in se
Articulos sex.

IESVS DERELICTVM SE CLA-
mauit. *Articulus LX.*

Et circa horam nonam, crescentibus in Christo semper doloribus, & ipse
nullam inueniens consolationem, nec locum quo caput spinosum recl-
clinaret. Cum etiam sensualitas nullam consolationem, aut refrige-
rium acciperet à diuinitate, & humanitate sic in sua naturali infirmitate re-
licta, suspensâq; omni gaudiorum redundancia à superiori rationis portio-
ne in sensualitatem clamauit Iesus ad Patrem voce magna dicens: *Eli, Eli, lama-
saba ni hoc est: Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me.* Non est intelligen-
dum quod diuinitas humanitatem deseruerit, vel ab ea separata fuerit. De-
um enim, quem inuocabat, semper secum habebat, quia nunquam desinebat
esse Deus, siue anima coniuncta corpori esset, siue separata. Sed loquitur hic
humanitas, vt suæ pœnæ ostenderet magnitudinem. Ira enim grauiter dolo-
ret, ac si non Dei Filius, sed inimicus esset. Et ideo penitus videbatur dereli-
ctus, nullum iuuamen recipiens ab eo. Multi quippe Martyres, multa & ar-
dua sustinuerunt: omnibus tamen aliquid consolationis, & refrigerium a-
liquod ministrabatur, vt possent tolerare. Et in quibusdam adeo abundabat
diuina consolatio, vt immania tormenta pro nihilo ducerent, & non in pœ-
nis, sed in delicijs esse viderentur. Christum verò Pater cælestis totaliter
dolori subiecerat, vt doleret quantum dolere poterat, non leuius sentiens,
propter hoc, quod Deus erat. Indicauit autem per hunc clamorem, maximâ
sui doloris acerbicatem, & multitudinem. Patiebatur namque exterius in
toto corpore, in omnibus membris ex omni parte sensuum, ex omni genere
tormentorum. Intus verò propter maternam compassionem, quæ omnes
Christi dolores in se transformauerat, & cuncta, quæ filius patiebatur ab ex-
trin in carne, ipsa patiebatur in mente. Quæ compassio erat excedens omnium
Martyrum sustinentiam. Item propter discipulorum lapsum, qui omnes à
fide exciderant, propter Iudæorum item execrationem, & obstinationem: pro-
pter etiam sui preciosissimi sanguinis & passionis frustrationem, siue perditio-
nem in tam multis & ingratis quod excedebat omnem dolorē. Propter hæc
omnia Christus ineffabiliter patiebatur. Hæc autem verba Christi prædicta
non fuerunt querulationis, sed orationis verba. Vnde & hic nos erudimur,
in tribulationibus derelicti ad Deum confugere, & omni humano solatio
destitu-

Matth. 27.
Marc. 15.

Psalm. 22.

Verbum 4.
Christus hu-
manam sui
in cruce mô-
strauit dereli-
ctionem in
pœnis.
Martyrum
consolatio
in pœnis va-
de fuerit.

Christus in
quibus patie-
batur pedens
in cruce.

Mariæ com-
passio erga
Christum quæ
ta fuerit.

Constitutis
in afflictione
& delatio-

RR delitu-